

e radice *σελ*, *σαλ*, quae cernitur in *ἐλύ-ω*, ita quidem ut *εὐλή* dictum sit pro *ἐ-σλη* per vocalem protheticam ε G. C.; *εὐχή* (*εὐχόμεαι*) κ 256; *ζωή* (*ζώ-ω*, *ζάω*) cf. *ζω-ός*; *ήχη* (cf. *σηχέω*); *θωή* (*τι-θέ-ναι*); *ίαχή* (*σιάχω*); *ιωγή* ξ 533; in medio relinquendum est, utrum ea vox sit dicta pro *σωγή*, an pro *σι-σωγ-η*; constat tamen eam repetendam esse a radice *σαγ* (*ἄγνυμι*, *ἔαγα*), quae origo probatur vocis significatione, quippe quum indicet locum, *ἐνθα κλῶνται τὰ κύματα ἢ ὁ ἄνεμος* schol. ε 404; *καθ' ὁμοιότητα δὲ τούτου καὶ κυματωγὴ παρ' Ἡροδότῳ ἢ ἀκτὴ, ἐνθα δηλαδὴ τὰ κύματα ἄγνυται* Eustath.; *ιωή* (cf. *ἡ ἰά*, vox clamor *ιώ*?); *ιωκή*, quam vocem Lob. El. p. 97 a *διώκ-ειν* derivatam esse dicit *κατ' ἔλλειψιν τοῦ δ* G. C.; *καναχή* (*κανάζω*, fut. *ξω*) cf. *καναχέω*; *κλαγγή* (*κλάζω*, *ἔκλαγξα*); *κομιδή* (*κομίζω* = *κομίδω*). Hanc vocem Lobeck. Rhemat. p. 261 ceteris memorabiliorem laudat, quia a numerosissimo genere verborum in *ζω* derivatorum nihil simile nascatur; *κορυ-φή* cf. suffixum *-φη*; *κριθή* (cf. *τὸ κρι*) L. M. II, 325 enumerat hanc vocem inter substantiva in *τη* exeuntia, quum existimet vocabulis *κριθή*, hordeum, gersta inter se comparatis apparere, antiquissimam eorum vocabulorum figuram fuisse 'ghristā', vel 'gharstā', ita ut in *κριθή* θ consona orta sit ex consonis 'st'. G. C. *κρι* et *κριθή* ductum esse putat a radice quadam ghard, negat eas voces cohaerere cum verbo *κρίνειν*, cf. Dellbrueck. St. II. p. 132; *λιτή* (*λίσσομαι* = *λίτσομαι*, *λιτέσθαι*); *λοιβή* (*λείβω*, rad. *λιβ*); *μαρμαρυγή* θ 265 (*μαρμαρούσσω* = *γγω*); *μολπή* (*μέλω*); *μορφή* (cf. *μορφώω*); *νευρή* cf. *nervus*, theotisc. *snara*, *snuor*, quibus ex vocabulis colligi potest, antiquissimam huius vocis figuram fuisse 'snar-va-s', itaque *νευρή* vocabulum videtur factum esse ex *νερση* per metathesin digammi; *οἰμωγή* (*οἰμώζω*); *ὄλολυγή* (*ὄλολύζω*) Z 301 ul-ulatus; *ὄμοκλή* (*ὄμοκλέω*); *ὄμφή* (rad. *σεπ*, *ἔπος*) *ὄ-μ-φ-ή*: *ὄψ*, *ὄπ-ός* = *ἄκων*: *ἔγχος*, vocis radix aucta est auxilio consonae *ν*; *ὄπωπή* (rad. *ὄπ*, *ὄπ-ωπ-α*); *ὄροφή* χ 298 (*ἔρέφω* cf. *ἔρεβος*); *οὐλαί* γ 441 far hordaceum (rad. *σελ*, *σαλ* G. C.); *οὐλή* = *ἔλκος εἰς ὑγίειαν ἤκον*. Hesychius: quam explicationem in dubium vocat G. C., L. M. *οὐλή* ex *σολ-νή* = *vol-nus* factum esse putat, eaque de causa inter nomina in *νη* exeuntia hanc vocem refert; *οὐρή*, hoc vocabulum G. C. confert cum vocabulo *ὄρρος* = *ὄρρος*; *περι-ωτή* cf. *ἐνωπή*; *πηγή*, non inveno verbum, ad quod hoc vocabulum usitatissimum referam; ultro in mentem venit, *πηγή* eodem modo e radice *παγ*, *πήγνυμι* ductum esse, quemadmodum *πληγή* e radice *πλαγ*, *πλήσσω*: cui rei obstat vocis significatio. Mihi videntur duae patere viae ad explicandam huius vocabuli notionem. Quum enim in verbo *πηγνύναι* inter alias notiones notio compingendi insit, *πηγή* poterit significare fontem compaginibus circumdatum vel crepidine circumseptum (*gefasste Quelle*, *Wassersfang*), quamquam huius usus non habeo exemplum. Linguae nostrae aevo prisco et medio *fah* (= *Fach*) vocabulum, quod ad verbum *fâhan* refertur atque eiusdem radicis est atque *πηγή*, significat 'Mauer' 'Wasserschwelle', Umschliessung (Wackernagel.), quam notionem proxime ad eam quam supra diximus accedere facile intelligetis. Altera explicandi ratio haec est: Apud Homerum invenitur *πηγός* adiectivum, quod vulgo cum *πηγνύναι* coniungunt in similem modum ut 'compactus' cum compingendi verbo coniungitur. Hoc modo *πηγὸν κύμα* est veluti compacta i. e. tumida unda. Inde si ad vocem *πηγή* explicandam accesserimus, inveniemus in ea voce fere eandem vim inesse atque in 'scaturiginis' vocabulo eamque significare aquam fontanam e terra scaturientem (*Wasserschwall*). *πλευρή* cf. nomina in *ρή* exeuntia; *πληγή* (*πλήσσω* = *πλήγω*); *ποθή* (cf. *πόθος*, *ποθέω*); *πομπή* (*πέμπω*); *ποιή* ε 337 (*πέτ-ομαι*); *προδοκή* Δ 107 insidiae (cf. *δε-δογη-μένος*); *προχοή* (*προ-χοση* = *χέω*); *πύρή* (*τὸ πῦρ*, *πῦρ-ός*) vocabulum denominativum; *ράφή* (*ράπ-τω*) χ 186; *ρίπή* (*φριπή*, *ρίπ-τω*); *ρόή* (*ῥοφή*, *ῥέω*); *σειρή* (rad. *σερ*. indogerm. *svar*) funis cf. *εἶρω* G. C.; *σιγή*: G. C. = *σιγή* nostrum: *Schweigen* (= *swigen*) norr. *sveigja*, *σιγάω*. apud Homerum dativus invenitur, qui adverbii locum tenet; *σιωπή* cf. *σιωπάω*. etiam